

Distingit,

En els darrers temps, la repetició d'incidents en les infraestructures ha evidenciat les limitacions del sistema bàsic de comunicació i de transport a Catalunya. En aquest context, la preocupació i indignació ciutadana no ha fet més que créixer i més quan aquests episodis de col·lapse en la xarxa viària, ferroviària, elèctrica o a l'aeroport del Prat s'han anat reproduint una vegada i una altra.

Tots els actors polítics, els principals agents econòmics i socials del país, a més de les entitats més representatives de la societat civil organitzada han coincidit en l'anàlisi: Catalunya pateix un greu dèficit d'infraestructures acumulat al llarg del temps.

És un simple exercici d'observació de les xifres poder constatar que l'esforç fiscal de Catalunya, que històricament ha estat la locomotora econòmica i industrial de l'Estat, no s'ha vist compensat posteriorment amb la necessària inversió per part dels Governos de Madrid. No cal que us diguem doncs que aquest capítol de les infraestructures és decisiu si no volem que el progrés del país es frustri.

Tanmateix, aquest objectiu de no quedar-nos enrere l'hem d'assolir amb el desig de solucionar els problemes junts, des del diàleg i la concertació. Fins i tot, ens atrevim a dir que és imprescindible una aproximació a la qüestió sense complexos i alhora sense demagògia, atès que la situació actual és imputable -amb major o menor intensitat- a tots els responsables polítics dels darrers 25 anys. Només cal examinar retrospectivament els successius pressupostos de l'Estat en matèria d'infraestructures i les respectives liquidacions. Com prou bé sabeu el nivell d'execució de les partides i projectes pressupostats ha estat baix, al voltant del 70 per cent en el quinquenni 2001-2005. En altres paraules: a la pràctica, de cada quatre pressupostos a l'Estat, els catalans ens en quedem un sense inversions.

Assistim a una situació que reclama la màxima unitat dels representats polítics i de la societat civil catalana davant la imminent discussió dels pressupostos de l'Estat per a l'exercici de 2008.

El motiu de la present és, precisament, el de convidar l'organització que dirigeu a mantenir en breu un contacte amb nosaltres i amb altres dirigents i responsables d'Esquerra, en la forma i el lloc que més us plagui. El propòsit de la trobada no és altre que el de intercanviar impressions sobre els comptes de l'Estat per al 2008, amb l'objectiu, si és possible, de fixar un programa d'inversions mínimes i vetllar per la seva aprovació i posterior execució a través dels diferents representats catalans a les Corts Generals. A aquest fi, des d'Esquerra ja hem avançat la nostra predisposició a constituir una Mesa participada per totes les parts implicades. En qualsevol cas, si aquest concert no és factible entre partits polítics, ja us anticipem el desig d'Esquerra de vehicular almenys les propostes de les entitats que així ho desitgin, en forma d'esmenes o de propostes per a la negociació amb el Ministeri d'Economia i Hisenda.

Estem convençuts que us mostrareu receptius a aquest suggeriment que us fem. Per això, en els pròxims dies, ens posarem en contacte amb vosaltres per concretar els termes de la trobada.

Sense cap altra qüestió particular, aprofito aquesta oportunitat per a saludar-vos cordialment i restar a la vostra completa disposició.



Joan Ridao i Martín
Cap de llista al Congrés dels Diputats